

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: A. N., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 16.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.2.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 16.4.2013 se žalobkyně domáhá přezkoumání **napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.2.2013 č.j. X**, se kterým nesouhlasí, neboť dle jejího názoru popsaný zdravotní stav odpovídá invaliditě a nikoli pouze 20% poklesu pracovní schopnosti; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a uložit žalované, aby znovu o její žádosti o přiznání invalidního důchodu objektivně rozhodla. (*K žalobě následně připojila i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 22.2.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila **rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.1.2013 č.j. X**, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 19.12.2012 není invalidní, jelikož z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne **22.2.2013** žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 13.2.2013 žalobkyně nebyla uznána invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ale neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položce 1a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% a tato hodnota byla dále navýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky pro ostatní zdravotní postižení, takže celková hodnota činí 20%, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu **vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně** a v něm založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.12.2012** a **záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách ČSSZ pracoviště Plzeň dne 13.2.2013** soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 10% na celkových 20%.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 15.5.2013 navrhla s ohledem na námitky žalobkyně zpochybňující správnost stanovení míry procentuálního poklesu vzhledem k jejímu zhoršujícímu se zdravotnímu stavu důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., který je závazný i pro soud, jímž bude znovu dostatečně a objektivně posouzen zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě dle platné právní úpravy; dále žalovaná sdělila, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu a výsledku opětovného přeshetření jejího zdravotního stavu. **Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.2.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 27.2.2013.

Dne 22.5.2013 byly zdejšímu soudu doručeny od žalobkyně její další lékařské zprávy a dále dne 3.6.2013 žalobkyně doručila osobně zdejšímu soudu podání, ve kterém setrvala na podané žalobě a připojila další lékařskou zprávu.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 25.6.2013 posudek**, jemuž byla za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie přítomna i žalobkyně; komise uvedla v závěru posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně

rozdílně od hodnocení lékařem OSSZ i ČSSZ dle kapitoly XV, oddíl B, položka 8a) přílohy vyhlášky 15%, jelikož se jedná o stav po operaci levého kyčelního kloubu s implantací endoprotézy, funkčně je zjištěno lehké omezení hybnosti v obou kyčelních kloubech, pro které je omezeno přetěžování dolní končetiny, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (chronické potíže v oblasti bederní páteře a anxiosně depresivní porucha) byla tato hodnota zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 25%. Dále komise uvedla, že ostatní uváděná onemocnění (glaukom, recidivující bronchitidy a příčné plochonoží) nejsou pro určení míry poklesu významné. Podle komise je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně vrozená dysplazie kyčelních kloubů s rozvojem koxarthrosy, pro kterou byla provedena implantace TEP levého kyčelního kloubu 7.2.2012, v pravém kyčelním kloubu je koxarthrosa méně vyjádřená, rovněž v kolenních kloubech, dále má chronické vertebrogenní obtíže v oblasti bederní páteře na podkladě degenerativních změn. Omezení hybnosti v kyčelních kloubech je oboustranně funkčně jen lehkého stupně, hybnost v kolenních kloubech zachována v normálním rozsahu, neurologické vyšetření neprokázalo známky kořenové léze ani kořenové iritace, EMG vyšetření neprokázalo syndrom karpálního tunelu na horních končetinách; dále je v péči psychiatrické ambulance pro anxiosně depresivní syndrom po úmrtí manžela, také je sledována pro glaukom, recidivující bronchitidy a konstatována alergie na Ajatin. Komise také uvedla, že subjektivní potíže žalobkyně nemají objektivní korelát v provedených odborných vyšetřeních. Žalobkyně není schopna těžké ani středně těžké práce s přetěžováním dolní končetiny delší chůzí nebo stáním, je schopna lehčí práce bez nutnosti nošení a zvedání těžších břemen, práce trvale ve vynucené poloze, s menšími nároky na psychické zatížení; současné pracovní zařazení jako strážná považuje PK MPSV za odpovídající zdravotnímu stavu a je schopna využít i dosaženou kvalifikaci švadleny. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

U ústního jednání u zdejšího soudu dne 7.8.2013 žalobkyně setrvala na podané žalobě; závěrem zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce

větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených.

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 22.2.2013*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (prvního až třetího stupně) v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.2.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 25.6.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.1.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, stanovili míru poklesu pracovní schopnosti 20%, naproti tomu PK MPSV hodnotila celkem 25%, jak uvedeno shora. Přiznaná 25% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za

účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené i vyžádané zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.2.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 7.1.2013.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 7. srpna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně